

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W LUBLINIE
ul. Ochotnicza 10, 20-012 Lublin
Tel. (81) 532-35-31, (81) 532-54-48
Fax (81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 29 grudnia 2016 r.

RLU-61-1/14/JS/KR
za p.o.

DECYZJA RLU Nr 9/2016

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j., Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) – dalej jako *KPA*, w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. j., Dz. U. z 2015 r. poz. 184, ze zm.) – dalej jako *u.o.k.i k., ustawa o.k.i k., ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów*,

– **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

umarza się w całości jako bezprzedmiotowe postępowanie administracyjne wszczęte z urzędu przeciwko przedsiębiorcy Józefowi Neciowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „Nekopol” Józef Neć z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim, [REDAKTION] – dalej jako *Przedsiębiorca, Przewoźnik, Nekopol*, w związku ze stosowaniem przez Przedsiębiorcę praktyk mogących naruszać zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

- stosowaniu w dokumencie „Ogólne warunki przewozu” postanowień bezprawnych, sprzecznych z przepisami ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1173 z późn. zm.) – dalej jako *Prawo Przewozowe* i Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 117) o treści:

1. Pkt I. Warunki ogólne ust. 12 - *Przedmioty pozostawione w autobusie nie są objęte ochroną i odpowiedzialnością F.H.U. NEKOPOL*, co mogło naruszać art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,

2. Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 1 - *F.H.U. NEKOPOL linie BIG BUS ponosi odpowiedzialność tylko i wyłącznie za bagaż, na który pasażer może przedstawić dokument potwierdzający, że bagaż został powierzony firmie i wniesiona została opłata w wysokości 50 zł, co naruszać mogło art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,*
3. Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 2 - *W przypadku utraty bagażu powierzonego z winy przewoźnika wysokość odszkodowania dotycząca oznakowanego bagażu nie może przekroczyć 800,-PLN. Bagaż o wartości przekraczającej 800,-PLN powinien być przez pasażera ubezpieczony na jego koszt, co mogło naruszać art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,*
4. Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 3 - *F.H.U. NEKOPOL linie BIG BUS nie odpowiada za bagaż podręczny, który podróżny przewozi ze sobą, co mogło naruszać art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,*
5. Pkt V. Zwrot zaginionego bagażu ust. 1 - *Wszystkie rzeczy, po które nie zgłosił się ich prawowity właściciel w ciągu 1 miesiąca od daty znalezienia uznaje się za porzucone i mogą one zostać sprzedane lub w inny sposób zbyte, a dochód ze sprzedaży zostanie zatrzymany przez F.H.U. NEKOPOL, co narusza art. 58 Prawa Przewozowego,*
6. Dwa zdania po pkt IX. Przewożenie zwierząt ust. 1 i 2 - *Nie zastosowanie się do jakiegokolwiek z powyższych reguł może spowodować usunięcie z autobusu w interesie pozostałych pasażerów. W takich okolicznościach nie są Państwo upoważnieni do jakiegokolwiek zwrotu poniesionych kosztów, a my nie mamy względem Państwa żadnych zobowiązań, co mogło naruszać art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawa Przewozowego.*

Uzasadnienie

W trakcie przeprowadzonego z urzędu postępowania wyjaśniającego RLU-405-17/13/JS w sprawie wstępnego ustalenia, czy poprzez działania przedsiębiorcy Józefa Neć, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „Nekopol” Józef Neć z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim – nastąpiło naruszenie przepisów u.o.k.i k., uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku ze świadczonymi usługami transportu osobowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji Konsumentów (dalej jako: *Prezes UOKiK* lub *Prezes Urzędu, organ antymonopolowy*), zgromadził materiał dowodowy w postaci wzorca umowy Regulaminu „Ogólne warunki przewozu”, zamieszczonego na stronie Przedsiębiorcy www.bigbus.pl.

Analiza „Ogólnych warunków przewozu” wykazała, że we wzorcu zamieszczonym na stronie internetowej znajdują się postanowienia mogące naruszać obowiązujące przepisy prawa.

Postanowieniem Nr 2/14 z 3 stycznia 2014 r., na które nie przysługiwało zażalenie, wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne w związku z zarzutem stosowania przez Józefa Necia praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, poprzez bezprawne działania polegające na stosowaniu postanowień wzorca „Ogólnych warunków przewozu”, sprzecznych z ustawą z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jednolity Dz. U. z

2012 r., poz. 1173 ze zm.) o treści:

1. Pkt I. Warunki ogólne ust. 12 - *Przedmioty pozostawione w autobusie nie są objęte ochroną i odpowiedzialnością F.H.U. NEKOPOL*, co mogło naruszać art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,
2. Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 1 - *F.H.U. NEKOPOL linie BIG BUS ponosi odpowiedzialność tylko i wyłącznie za bagaż, na który pasażer może przedstawić dokument potwierdzający, że bagaż został powierzony firmie i wniesiona została opłata w wysokości 50 zł*, co naruszać mogło art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,
3. Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 2 - *W przypadku utraty bagażu powierzonego z winy przewoźnika wysokość odszkodowania dotycząca oznakowanego bagażu nie może przekroczyć 800,-PLN. Bagaż o wartości przekraczającej 800,-PLN powinien być przez pasażera ubezpieczony na jego koszt*, co mogło naruszać art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,
4. Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 3 - *F.H.U. NEKOPOL linie BIG BUS nie odpowiada za bagaż podręczny, który podróżny przewozi ze sobą*, co mogło naruszać art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,
5. Pkt V. Zwrot zaginionego bagażu ust. 1 - *Wszystkie rzeczy, po które nie zgłosił się ich prawowity właściciel w ciągu 1 miesiąca od daty znalezienia uznaje się za porzucone i mogą one zostać sprzedane lub w inny sposób zbyte, a dochód ze sprzedaży zostanie zatrzymany przez F.H.U. NEKOPOL*, co narusza art. 58 Prawa Przewozowego,
6. Dwa zdania po pkt IX. Przewożenie zwierząt ust. 1 i 2 - *Nie zastosowanie się do jakiegokolwiek z powyższych reguł może spowodować usunięcie z autobusu w interesie pozostałych pasażerów. W takich okolicznościach nie są Państwo upoważnieni do jakiegokolwiek zwrotu poniesionych kosztów, a my nie mamy względem Państwa żadnych zobowiązań*, co mogło naruszać art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawa Przewozowego.

Przedsiębiorca skierował na rzecz Prezesa UOKiK pismo, stwierdzając, że:

- nie mógł ponosić odpowiedzialności za rzeczy pozostawione w autobusie z uwagi na fakt, iż nie były one podpisane, w związku z czym nie istniała możliwość ustalenia właściciela, a co za tym idzie nie było możliwe zwrócenie zguby właścicielowi,
- nie mógł ponosić odpowiedzialności za bagaż, który nie jest ewidencjonowany,
- przyjął odpowiedzialność za utratę bagażu z winy przewoźnika do wysokości 800 zł uważając, że przedmioty o dużej wartości np. aparaty fotograficzne, tablety itp. powinny być w posiadaniu właściciela,
- podróżny powinien mieć przy sobie bagaż podręczny, a co za tym idzie sam go pilnować i ponosić odpowiedzialność za ewentualne jego zagubienie lub zniszczenie,
- stosownie do zarzutu w pkt. 6) wykazał, iż zapis odnosił się do pasażerów, którzy podczas podróży usiłowali spożywać alkohol, byli agresywni w stosunku do pozostałych pasażerów. Zdaniem Necia, w takich sytuacjach bywali oni usuwani z autobusu na najbliższym przystanku, a w przypadku okazania biletu pasażer otrzymywał zwrot gotówki za nieprzejechane kilometry,
- pasażerowie nie wyrażali zgody na podawanie swoich danych w celu identyfikacji bagażu i w związku z tym firma nie mogła ponosić odpowiedzialności za przewożony bagaż. Autobusy

posiadały bagażnik, z którego korzystali pasażerowie, nadzorując jednocześnie przewożony bagaż. Przedsiębiorca dookreślił, że regulamin „Ogólne warunki przewozu” zostały opracowane, przez pracownika zatrudnionego w firmie, w oparciu o wzorce umowne stosowane w innych firmach przewozowych. Przedsiębiorca wymienił konkretnie, że „Ogólne warunki przewozu” zostały sporządzone przez (tajemnica przedsiębiorstwa) oraz przedstawił swoje stanowisko, co do stawianych zarzutów.

Prezes ustalił i zważył co następuje:

Przedsiębiorca Józef Neć prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „Nekopol” Józef Neć z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim, świadcząc usługi przewozu osobowego na podstawie zezwolenia Marszałka Województwa Lubelskiego na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym. Przedsiębiorca obsługiwał dwie trasy: Tomaszów Lubelski - Zamość - Lublin - Warszawa i Tomaszów Lubelski - Zamość.

W kolejnym piśmie Przedsiębiorca zaznaczył, że po powtórny, szczegółowym przeanalizowaniu pisma Prezesa Urzędu oraz ustawy z 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe - z dniem 1 lutego 2014 r. usunął opracowany Regulamin „Ogólne warunki przewozu” ze wszystkich pojazdów. W miejsce usuniętego Regulaminu została umieszczona kserokopia ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe.

Prezes Urzędu stwierdził, że Regulamin został również usunięty ze strony przedsiębiorcy www.bigbus.pl W miejsce usuniętego wzorca umownego została umieszczona treść ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe.

Postanowieniem Nr 60/14 z 18 lutego 2014 r. włączono w poczet prowadzonego postępowania administracyjnego materiał dowodowy zebrany w toku postępowania wyjaśniającego RLU-405-17/13/JS.

Decyzją z dnia 23 czerwca 2014 r. (RLU Nr 9/14) – dalej jako *Decyzja, przedmiotowa Decyzja* - po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów Prezes UOKiK:

I. na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 u.o.k.i k., stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 5 ust. 1 ww. Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu uznał się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę przedsiębiorcy Józefa Neć, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „Nekopol” Józef Neć z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim polegającą na bezprawnym działaniu poprzez:

- stosowanie we wzorcu umownym Regulaminie „Ogólne warunki przewozu” postanowień bezprawnych, których treść jest sprzeczna z przepisami Prawa Przewozowego, o treści:

Pkt I. Warunki ogólne ust. 12 - Przedmioty pozostawione w autobusie nie są objęte ochroną i odpowiedzialnością F.H.U. NEKOPOL, co naruszało art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,

Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 1 - F.H.U.

NEKOPOL linie BIG BUS ponosi odpowiedzialność tylko i wyłącznie za bagaż, na który pasażer może przedstawić dokument potwierdzający, że bagaż został powierzony firmie i wniesiona została opłata w wysokości 50 zł, co naruszało art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,

Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 2 -W przypadku utraty bagażu powierzonego z winy przewoźnika wysokość odszkodowania dotycząca oznakowanego bagażu nie może przekroczyć 800,-PLN. Bagaż o wartości przekraczającej 800,-PLN powinien być przez pasażera ubezpieczony na jego koszt, co naruszało art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,

Pkt IV. Odpowiedzialność F.H.U. Nekopol z tytułu zaginięcia bagażu ust. 3- F.H.U. NEKOPOL linie BIG BUS nie odpowiada za bagaż podręczny, który podróżny przewozi ze sobą, co naruszało art. 63 ust. 1, 2 i 4 Prawa Przewozowego,

Pkt V. Zwrot zaginionego bagażu ust. 1 - Wszystkie rzeczy, po które nie zgłosił się ich prawowity właściciel w ciągu 1 miesiąca od daty znalezienia uznaje się za porzucone i mogą one zostać sprzedane lub w inny sposób zbyte, a dochód ze sprzedaży zostanie zatrzymany przez F.H.U. NEKOPOL, co naruszało art. 58 Prawa Przewozowego,

Dwa zdania po pkt IX. Przewożenie zwierząt ust. 1 i 2 - Nie zastosowanie się do jakiegokolwiek z powyższych reguł może spowodować usunięcie z autobusu w interesie pozostałych pasażerów. W takich okolicznościach nie są Państwo upoważnieni do jakiegokolwiek zwrotu poniesionych kosztów, a my nie mamy względem Państwa żadnych zobowiązań, co naruszało art. 17 ust. 4 Prawa Przewozowego,

co stanowiło naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 26 maja 2014 r.

II. na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 u.o.k.i k., stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887) nałożył na przedsiębiorcę Józefa Neć karę pieniężną z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie opisanym w punkcie I. sentencji decyzji, w wysokości: 59 705 zł (słownie: pięćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset pięć złotych), płatną do budżetu państwa.

III. na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 u.o.k.i k. oraz na podstawie art. 263 § 1 oraz art. 264 § 1 KPA w związku z art. 83 u.o.k.i k. obciążył Józefa Necia, kosztami postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów oraz zobowiązał Przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi UOKiK kosztów postępowania w kwocie 30 złotych (słownie: trzydziestu złotych), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się Decyzji.

Przedsiębiorca wniósł odwołanie od przedmiotowej Decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: *Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, SOKiK, Sąd*) dochowując w tym zakresie przewidzianego w przepisach terminu. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 r. w Warszawie na rozprawie sprawy z odwołania Józefa Necia o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów:

1) uchylił zaskarżoną Decyzję,

2) zasądził od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz Józefa Necia kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) - tytułem kosztów postępowania.

SOKiK podzielił stanowisko Prezesa Urzędu, co do charakteru prowadzonej przez Przewoźnika działalności gospodarczej, tj. obsługa dwóch tras: Tomaszów Lubelski - Zamość - Lublin - Warszawa i Tomaszów Lubelski - Zamość. W ramach przedsiębiorstwa istniały dwie linie: BIG BUS i BIG STAR BUS. Dla obydwu linii stworzono oddzielne „Ogólne warunki przewozu” (dowód: printscreen strony www.bigbus.pl) obejmujący początek Regulaminu „Ogólnych warunków przewozu” dla linii BIG BUS oraz „Ogólne warunki przewozu” dla linii BIG STAR BUS. Regulaminy były dostępne w busach firmowych, a także na stronie internetowej www.bigbus.pl, na której przedsiębiorca oferował swoje usługi. Przedsiębiorca stosował „Ogólne warunki przewozu” dla linii BIG STAR BUS od 2005 r., przy czym linia ta została zlikwidowana i nie istniała od 2013 r. Przedsiębiorca świadczył w dalszym ciągu przewozy tylko linią BIG BUS.

Przedsiębiorca usunął ze wszystkich busów firmowych wykonujących przewozy osób na liniach regularnych „Ogólne warunki przewozu”, które zastąpił ustawą z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe. Natomiast, co najmniej do dnia 17 maja 2014 r. regulamin „Ogólne warunki przewozu” dla linii BIG BUS widniał na stronie internetowej www.bigbus.pl.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż w tak stwierdzonym stanie faktycznym - odwołanie podlegało uwzględnieniu. **Rozstrzygając spór Sąd miał na uwadze, iż ustalenia przyjęte w Decyzji nie zostały poparte stosownymi dowodami.** Zdaniem Sądu, Prezes UOKiK uznał za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Przedsiębiorcy Józefa Necia prowadzącego działalność gospodarczą z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim polegającą na bezprawnym stosowaniu postanowień umownych sprzecznych z przepisami Prawa Przewozowego zawartych we wzorcu umownym Regulaminie „Ogólne warunki przewozu”, który nie został włączony w poczet materiału dowodowego sprawy na etapie postępowania administracyjnego, ani przedłożony w postępowaniu sądowym.

SOKiK stwierdził, iż w sprawie bezspornym jest, że Przedsiębiorca stosował oddzielne Regulaminy dla działalności linii BIG STAR BUS i linii BIG BUS. Z analizy treści postanowień zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK wynikało natomiast, że dotyczyły one warunków przewozu dla linii BIG BUS. W ocenie Sądu, organ antymonopolowy zakwestionował zatem „Ogólne warunki przewozu” dla linii BIG BUS, o czym świadczyć mogła treść wymienionych w przedmiotowej Decyzji postanowień, ale nie udowodnił stosowania tych warunków, gdyż nie przedłożył dowodu w postaci wzorca umownego zawierającego przytoczone w Decyzji postanowienia. Tymczasem to Prezes UOKiK był obciążony ciężarem dowodu w tym zakresie.

SOKiK za niewystarczające uznał przedstawienie przez Prezesa UOKiK w toku postępowania sądowego jedynie *printscreenu* z dnia 15 lipca 2014 r., obrazującego stan strony internetowej www.bigbus.pl z dnia 26 marca 2014 r. dokonany w oparciu o platformę www.archive.org, wskazujący wyłącznie początek wzorca „Ogólne warunki przewozu” dla linii BIG BUS, udostępniony na stronie internetowej www.bigbus.pl. Zdaniem Sądu, ww. zrzut ekranu mógł stanowić wyłącznie dowód na okoliczność, iż Przedsiębiorca zamieścił na swojej stronie internetowej regulamin właściwy dla BIG BUS. Nie było możliwym stwierdzenie na podstawie tego printscreenu, jakie postanowienia zawierał tenże Regulamin.

Kwestią najistotniejszą niniejszej sprawie było niewykazanie przez Prezesa UOKiK za pomocą materialnych dowodów bezpośrednich podstawy faktycznej Decyzji, tj. stosowania

przez Przewoźnika zakwestionowanego wzorca umownego z zapisami stanowiącymi ww. praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów pomimo nie kwestionowania przez Przewoźnika na etapie postępowania administracyjnego postawionych zarzutów.

Prezes UOKiK stwierdza, iż brak ww. wzorca umownego w aktach postępowania administracyjnego ostatecznie uniemożliwił postawienie Przedsiębiorcy zarzutów naruszenia ustawy o.k.i.k, gdyż nie wykazano dowodu stwierdzającego okoliczność posługiwania się przez Przewoźnika postanowieniami o treści identycznej z tymi, które zakwestionowano w zaskarżonej Decyzji. Stosownie do *onus probandi*, nawet pod względem formalnym nie można zatem zarzucić, iż SOKiK braku tego nie uzupełnił na etapie postępowania sądowego. Wskazany brak był nieusuwalny, ponieważ wzorzec „Ogólnych warunków przewozu”, w którym zamieszczono kwestionowane w zaskarżonej Decyzji postanowienia umowne był dostępny wyłącznie w wersji elektronicznej na stronie internetowej Przedsiębiorcy i na etapie postępowania właściwego nie został załączony do akt postępowania administracyjnego.

Prezes UOKiK nie zaskarżył zapadłego w sprawie wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiotowej sprawie, dzieląc zasadność uchylenia Decyzji z racji niewykazania w toku postępowania sądowego dowodu na okoliczność posługiwania się w obrocie konsumenckim postanowieniami o treści wskazanej w jej sentencji. To na Prezesie UOKiK ciążyło udowodnienie posługiwania się przez Przedsiębiorcę wzorcem umownym, zawierającym poddaną w wątpliwość treść postanowień umownych. Wzorzec Regulaminu załączony do akt sprawy administracyjnej dotyczył innej linii, a zatem innej usługi przewozowej.

W ocenie Prezesa Urzędu dowodem na stosowanie przez Przedsiębiorcę zakwestionowanych postanowień „Ogólnych warunków przewozu” o treści właściwej dla linii BIG BUS nie mógł być jednak przekazany organowi przez Przedsiębiorcę wzorzec „Ogólnych warunków przewozu”, ponieważ bezsprzecznie kształtował on warunki przewozu pasażerów innymi liniami – liniami BIG STAR BUS. Ponadto, jak wskazał Przedsiębiorca na rozprawie w dniu 17 lutego 2016 r. nie stosował Regulaminu BIG STAR BUS do linii BIG BUS.

Wobec faktu, iż przy ponownym rozpatrywaniu sprawy nie pojawiły się nowe dowody, co do okoliczności wykazanych w postępowaniu sądowym (brak załączenia właściwego wzorca umownego „Ogólnych warunków przewozu” do akt postępowania administracyjnego, - koniecznym jest wydanie Decyzji umarzającej postępowanie poprzez uznanie go za bezprzedmiotowe w całości.

Zgodnie z art. 105 § 1 KPA „Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania”.

Umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 KPA jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji przez jego umorzenie, ponieważ brak jest podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Podkreślić przy tym należy, iż przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organami

administracyjnymi¹.

Prezes UOKiK, wobec stosowania przez Przedsiębiorcę oddzielnych regulaminów dla działalności linii BIG STAR BUS i linii BIG BUS, zakwestionował w toku postępowania administracyjnego „Ogólne warunki przewozu” dla linii BIG BUS. Zatem nie przedłożono w toku postępowania przez SOKiK – dowodu, w postaci właściwego wzorca umownego-regulaminu zawierającego przytoczone w Decyzji postanowienia.

Tym samym nie wykazano praktyki Przedsiębiorcy, mogącej naruszać zbiorowe interesy konsumentów. *Printscreen* obrazujący stan strony internetowej www.bigbus.pl z dnia 26 marca 2014 r. dokonany w oparciu o platformę www.archive.org. stanowił jedynie dowód na okoliczność, iż Przewoźnik zamieścił na swojej stronie internetowej regulamin właściwy dla BIG BUS. Na podstawie tego *printsceenu* nie można było jednak wykazać, jakie postanowienia zawierał kwestionowany wzorzec umowny.

Wobec wyciągnięcia przez SOKiK ujemnych konsekwencji braku wykazania ww. okoliczności przez Prezesa UOKiK, skutkujących uchYLENIEM przedmiotowej Decyzji w całości, brakiem nowych dowodów w sprawie - umorzenie niniejszego postępowania administracyjnego na podstawie art. 105 § 1 KPA jest zasadne. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości.

W tym stanie rzeczy należało stosownie do art. 105 § 1 KPA umorzyć – wszczęte w niniejszej sprawie – postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Wobec powyższego orzeczono, jak na wstępie niniejszej decyzji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 KPC przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymuje:

Józef Neć

████████████████████
██

- prowadzący działalność gospodarczą
Firma Handlowo Usługowa „Nekopol”

*z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Ewa Wiszniowska
Dyrektor Delegatury*

---

¹ Jaśkowska M., Wróbel A. „Komentarz bieżący do art. 105 kodeksu postępowania administracyjnego” (Dz.U.00.98.1071) LEX/el.2010.